

CÂU-CHUYỆN SUY-GÃM

Phụng-Sự

Có một vị-giáo-sĩ thuộc về một hệ-phái trong Cơ-Đốc giáo, ông đã từng hầu việc Chúa tại Việt-Nam nhiều năm trước năm 1975. Người đã dành khá nhiều thời-gian để du-lịch các quốc-gia khác nhau trên thế-giới, để quan-sát các sinh-hoạt tôn-giáo tại các nước mà ông đã có dịp đến thăm. Điều ông lấy làm lạ, là những quốc-gia thuộc về thế-giới tự-do dân-chủ, thì các tổ-chức tôn-giáo đều có một hệ-thống sinh-hoạt thống nhất, đặc biệt là không một tổ-chức tôn-giáo nào gọi là tư-gia, có chăng đi nữa là các điểm-nhóm mới bắt đầu gầy-dựng, để rồi tùy theo thời-gian được phát-triển sẽ tiến tới thành-lập hội-thánh có cơ-sở riêng biệt.

 Nhưng trái lại đối với các quốc-gia nào thuộc về chế-độ Cộng-Sản, như Ba-lan trước đây, hoặc Trung-quốc và Việt-Nam hiện nay chẳng hạn, thì các tôn-giáo trong các quốc-gia đó đều có hai hệ-thống sinh-hoạt khác nhau, một là hệ-thống nổi được chính-quyền cho phép, hai là hệ-thống chìm gọi là hội-thánh tư-gia, không được chính-quyền công-nhận. Mặc-dầu tín-lý và hệ-thống chủ-trương của các tôn-giáo đó đều giống nhau.

Sau khi ông tìm hiểu tận nơi gốc-rễ, ông đã khám phá, những lý-do tại sao, cùng một Giáo-hội, cùng một tín-lý và cùng một hệ-thống tổ-chức lại có hai đường lối sinh-hoạt khác nhau - chìm và nổi chính-thức và không chính-thức trong các quốc-gia Cộng-Sản.

 Hệ-thống tôn-giáo mà được chính-quyền cho phép hoạt-động, là hệ-thống tôn-giáo do chính-quyền yểm-trợ, chỉ-đạo và kiểm-soát, được mệnh-danh là Giáo-hội Quốc-doanh. Hầu hết các thành-phần nhân-sự lãnh-đạo điều-hành mọi sinh-hoạt của các Giáo-hội Quốc-doanh thuộc các cấp phải được chính-quyền chấp-thuận và được chính-quyền yểm-trợ mọi mặt. Cho nên nhân-sự của hệ-thống tôn-giáo quốc-danh đều hưởng sự yểm-trợ vừa của Giáo-hội, vừa của chính quyền. Họ làm việc cho giáo-hội theo đường lối chỉ-đạo của Mặt-trần Tổ Quốc. Và dĩ-

nhiên là không bị bắt-bớ hay khó-khăn gì cả miễn là mọi sinh-hoạt theo đúng đường-lối chủ-trương của Mặt-trần chỉ-đạo.

 Điều kể đến có phần khó nghĩ là các hệ-thống tôn-giáo quốc-doanh, mặc dầu chánh-thức công-khai sinh-hoạt, và có thừa điều-kiện cũng như phương-tiện hoạt-động, nhưng lại không được phát-triển, thậm chí có nơi chỉ dậm chân tại chỗ. Trong khi đó, các hệ-thống sinh-hoạt tư-gia hầu như nơi nào cũng đều được phát-triển rất nhanh, nhất là ở các nơi vùng sâu vùng xa trong cả nước.

Có hai sự nhận-xét đã được nêu lên, một là đường-lối sinh-hoạt của các tôn-giáo quốc-doanh bị gò bó bởi quy-luật của Mặt Trận Tổ Quốc do Nhà nước chỉ-đạo, cho nên không được thích-ứng với nhu-cầu đòi-hỏi về sự khát-khao đời sống tâm-linh của giáo-dân, hoặc sự giảng-dạy khô-khan nghèo nàn không thỏa đáp được sự khát-vọng của tâm-hồn chúng dân, hoặc các sinh-hoạt tâm-linh không được ỡn để mạnh-dạn diễn-đạt được lẽ-thật toàn-vẹn của Đức Chúa Trời.

 Kể đến, có phải các hệ-thống sinh-hoạt công-khai không nhiệt-tâm nhờ ơn Chúa, nắm lấy cơ-hội để phát-huy sứ-mệnh cứu-độ của Chúa cho thế-nhân chăng? Vì có vài hệ-thống sinh-hoạt quốc-doanh nghĩ rằng mình đã có sẵn ưu-thế mạnh của chánh-quyền rồi, nên không còn có tinh-thần tin-cậy Chúa, không nhờ-cậy Ngài để hoàn-thành trách-nhiệm mà Chúa đã trao-ban. Hoặc có những nơi gây nên những ngăn-cách, thành-kiến, tranh-chấp, chia-rẻ, hãm-dọa, bắt-bớ và đánh-phá nhau giữa hội-thánh quốc-doanh và hội-thánh tư-gia. Và có lẽ các hội-thánh tư-gia phát-triển mạnh và nhanh, còn các hội-thánh sinh-hoạt chánh-thức dậm chân tại chỗ mất ảnh-hưởng, nên cậy thế bắt-bớ và triệt hạ các hội-thánh tư-gia. Những thái-độ và hành-động tiêu-cực trên đây sẽ không đẹp lòng Chúa, và không phù-hợp với tinh-thần dạy-dỗ của Phúc-Âm và hội-thánh đã đánh mất quyền-phép của Chúa. Và như thế, vô-tình